

# Vergiye uyumlu mükelleflere getirilen vergi indirimi konusunda tereddüt edilen hususların değerlendirilmesi

Hatice Tuncer

## Giriş

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Vergi Ödevi" başlıklı 73'üncü maddesinde, "*Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlüdür. Vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı, maliye politikasının sosyal amacıdır. Vergi, resim, harç ve benzeri yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır*" şeklinde yer alan hüküm, verginin yasallığı<sup>1</sup> ilkesinin ve vergilendirmede adalet ilkesinin<sup>2</sup> altını çizmektedir.

Vergi kanunları hem mükelleflerin bazı haklara sahip olmaları hem de verginin yasal bir biçimde toplanabilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu anlamda vergi kanunlarının tüm mükelleflere adaletli bir biçimde uygulanması önem arz etmektedir.

Mükelleflerin ödemekle yükümlü oldukları vergilerin farkında olmaları, ne kadar bilgilendirildiklerine bağlı olarak farklılık göstermektedir. Mükelleflerin gerekli bilgileri doğru ve zamanında edinebilmesi için vergi kanunlarının belli kurallar çerçevesinde yürütülmesi gerekmektedir.<sup>3</sup>

Dünyada birçok ülkede olduğu gibi ülkemizde de mükellef haklarının korunması amacıyla çeşitli düzenlemeler yapılmaktadır. Son dönemlerde yapılan düzenlemeler, vergilemede mükellef haklarını oldukça önemli bir kavram olarak karşımıza çıkarmaktadır. Sunulan hizmetlerin daha etkin hale gelebilmesi için vergi idareleri, mükellefler ile olan ilişkilerini güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu noktada mükellef hakları, mükellef ve idare arasında güvenli işbirliği sağlama görevi üstlenmektedir. Uluslararası alanda meydana gelen işbirliği ve gelişmeler de mükellef haklarına verilen önemi artırmıştır. Çağdaş bir hukuk devletinde, demokrasi ve hukukun da gelişimi açısından, mükellef hakları ve hukukuna da özen gösterilmesi gerekmektedir.<sup>4</sup>

<sup>1</sup> Verginin yasallığı ilkesi, vergilerin genel, objektif düzenleyici işlemlerle konulmasını öte yandan da vergi tarh ve tahsil işlemlerinin vergi yasalarına uygun ve doğru olarak yapılmasını kapsamaktadır. Bu ilkenin kökenini "temsilsiz vergi olmaz" ilkesi oluşturmaktadır (Aslan, Semih (2010)."Vergilendirme Yetkisi ve Verginin Yasallığı İlkesi" Yüksek Lisans Tezi, Ankara).

<sup>2</sup> Anayasa Mahkemesinin 6.7.1995 tarih, E. 1995/4, K. 1995/28 sayılı kararına göre vergide adalet ve eşitlik ilkesi, yükümlülerin vergi ödeme güçleri dikkate alınmak suretiyle vergilendirmenin yapılmasını öngörmektedir. Yani, kişilerin genel vergi yüküne kendi ödeme güçlerine göre katılmalarıdır. Anayasa'da öngörülen verginin "malî güce göre ödenmesi", "herkesin vergi ödemesi" ilkesiyle birlikte vergilendirmede adalet ve eşitlik ilkesine uygunluğu göstererek, sosyal devletin en etkin uygulama aracını oluşturmaktadır. Vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı bu ilkelere uyularak sağlanmaktadır. Vergide eşitlik ilkesi, malî gücü aynı olanların aynı, malî gücü farklı olanların ise ayrı oranda vergilendirilmesidir.

<sup>3</sup> Azmaz, Ali Rıza (2016). Türk Vergi Sisteminde Mükellefin Hakları ve Yükümlülüklerinin Değerlendirilmesi. Yüksek Lisans Tezi İşletme Eğitimi Anabilim Dalı Gazi Üniversitesi, s.98-99.

<sup>4</sup> Yurteri, İsmet. Mükellef Hakları Yönünden Türkiye'de Vergileme Süreci.

Vergiye gönüllü uyumun sağlanabilmesi için mükelleflerin vergi sistemine ve vergi idaresine güveninin sağlanması önem taşımaktadır. Bu nedenle gerek ülkeler gerek uluslararası kuruluşlar, mükellef odaklı, çağdaş vergi idarelerinin oluşturulması için çalışmalar yapmaktadır. Özellikle son dönemlerde yoğunlaşan bu çalışmalar, bir taraftan vergi gelirlerini korumayı, diğer taraftan mükelleflere vergi yükümlülüklerini yerine getirirken kaliteli bir hizmet sunmayı amaçlamaktadır.<sup>5</sup>

Vergilemede herkes tarafından kabul gören en önemli ilkelerden biri vergilemede adalet konusudur. İyi bir vergi sisteminin adil olması gerektiği fikri tartışmasız olup, adaletin nasıl sağlanacağı veya birtakım uygulamaların adil olup olmadığı konusu ise tartışmalıdır. Ülkemizde sık sık gündeme gelen vergi afları da bu konulardan biridir.<sup>6</sup>

Günümüzde çağdaş ve modern bir vergi sisteminin beyan üzerine kurulması gerektiği, beyan üzerine kurulmuş olan bir vergi sisteminin başarılı bir şekilde işleyebilmesi için de mükelleflerin yükümlü tutuldukları vergisel sisteme gönüllü uyumlarının da sağlanmış olmasının gerekli olduğu kabul edilmektedir. Bu kapsamda ülkemizde de “mükellef odaklı” bir yaklaşım ön planda tutulmaya çalışılmış ve bu konuda önemli adımlar atılmıştır. Bu bağlamda bir adım olarak, mükelleflerin uzun zamandır beklediği vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirim müessesesi getirilmiştir.<sup>7</sup>

08.03.2017 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 6824 Sayılı “Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” un 4’üncü maddesi ile Gelir Vergisi Kanunu’na eklenen mükerrer 121’inci madde ile uyumlu mükelleflere beyan ettikleri gelir ve kurumlar vergisinin belli bir bölümüne kadar vergi indirim getirilmiştir.

Mezkur madde “Vergiye Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi” başlığı altında yeniden düzenlenmiştir: *“Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar ile kurumlar vergisi mükelleflerinden (finans ve bankacılık sektörlerinde faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri ile emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları hariç olmak üzere), bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen şartları taşıyanların yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan verginin %5’i, ödenmesi gereken gelir veya kurumlar vergisinden indirilir. Şu kadar ki hesaplanan indirim tutarı, her hâl ve takdirde 1 milyon Türk lirasından fazla olamaz. İndirilecek tutarın ödenmesi gereken vergiden fazla olması durumunda kalan tutar, yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihi izleyen bir tam yıl içinde mükellefin beyanı üzerine tahakkuk eden diğer vergilerinden mahsup edilebilir. Bu süre içinde mahsup edilemeyen tutarlar red ve iade edilmez. Gelir vergisi mükelleflerinin yararlanacağı indirim tutarı, ticari, zirai veya mesleki faaliyet nedeniyle beyan edilen kazançların toplam gelir vergisi matrahı içerisindeki oranı dikkate alınmak suretiyle hesaplanan gelir vergisi esas alınarak tespit edilir...”*

Yapılan düzenlemenin gerekçesinde “Yapılan düzenleme ile ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar ile finans, bankacılık ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösterenler hariç olmak üzere, kurumlar vergisi mükelleflerinden,

<sup>5</sup> Öner, M. Yavuz. Mükellef Hakları Bağlamında Meslek Mensuplarının Rolü, s.177-179.

<sup>6</sup> Kargı, Veli; Yüksel, Cihan. Türkiye’de Vergi Aflarının Vergi Adaleti ve Mükellefler Üzerine Etkileri, s.3.

<sup>7</sup> Gümüş, Ali (2017). Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi, Vergi Dünyası, Yıl:36, Sayı: 431, Temmuz, s.102.

maddede yer alan şartları taşıyanların verecekleri yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan verginin %5'inin, ödenmesi gereken vergiden indirilmesi, indirilemeyen tutarların ise yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihi izleyen bir tam yıl içinde mükellefin beyanı üzerine tahakkuk eden diğer vergilerinden mahsup edilmesi imkânı sağlanmakta, mahsup edilemeyen tutarların ise iade edilmemesi öngörülmektedir." ifadesine yer verilmektedir.

## 1. Vergi indiriminin kapsamı

Vergi indirimi oranı yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan verginin %5'i olarak belirlenmiştir. Cumhurbaşkanı, bu oranı ve tutarı iki katına kadar artırmaya, sifıra kadar indirmeye, kanuni oran ve tutarına getirmeye yetkili kılınmıştır.

Vergi indirimden faydalanabilmek için;

- İndirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıla ait vergi beyannamelerinin kanuni süresi içerisinde verilmiş olması (Kanuni süresinde verilen bir beyannameye ilişkin olarak kanuni süresinden sonra düzeltme amacıyla veya pişmanlıkla verilen beyannameler bu şartın ihlali sayılmaz.),
- Vergi beyannamelerinin üzerine tahakkuk eden vergilerin kanuni süresinde ödenmiş olması (Her bir beyanname itibarıyla 10 Türk lirasına kadar yapılan eksik ödemeler bu şartın ihlali sayılmaz.),
- Belirtilen süre içerisinde haklarında beyana tabi vergi türleri itibarıyla ikmalen, re'sen veya idarece yapılmış bir tarhiyat bulunmaması (Yapılan tarhiyatların kesinleşmiş yargı kararlarıyla veya 213 sayılı Vergi Usul Kanununun uzlaşma ya da düzeltme hükümlerine göre tamamen ortadan kaldırılmış olması durumunda bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.),
- İndirimin hesaplanacağı beyannamenin verildiği tarih itibarıyla vergi aslı (vergi cezaları dâhil) 1.000 Türk lirasının üzerinde vadesi geçmiş borcunun bulunmaması

gerekmektedir.

Kanun'da indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile önceki dört takvim yılında Vergi Usul Kanunu'nun 359'uncu maddesinde sayılan fiilleri işlediği tespit edilenlerin, bu madde hükümlerinden yararlanamayacağı ifade edilmiştir.

Vergi indiriminden yararlanan mükelleflerin, öngörülen şartları taşımadığının sonradan tespiti hâlinde ilgili vergilendirme döneminde indirim uygulaması dolayısıyla ödenmeyen vergiler, vergi ziyası cezası uygulanmaksızın tarh edilmektedir. Bu hüküm, indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yılda herhangi bir vergiye ilişkin beyanların gerçek durumu yansıtmadığının indirimden yararlanıldıktan sonra tespiti üzerine yapılan tarhiyatların kesinleşmesi hâlinde de uygulanır ve bu takdirde indirim uygulaması dolayısıyla ödenmeyen vergiler açısından zamanaşımı, yapılan tarhiyatın kesinleştiği tarihi takip eden takvim yılının başından itibaren başlamaktadır.

Düzenlemede geçen vergi beyannamesi ve vergi ibareleri, Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine verilmesi gereken vergi beyannameleri ile bu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergileri ifade etmektedir.

Maddenin birinci fıkrasında yer alan tutar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanmaktadır.

## 2. İndirimden faydalanacak mükellefler

Düzenleme ile vergi indiriminden yararlanacak mükellefler sınırlandırılmış ve bazı mükellefler vergiye uyumlu olsalar dahi kapsam dışında tutulmuşlardır. Vergi indiriminden önceki bölümde sayılan şartları taşıması kaydıyla;

-Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar,

-Finans ve bankacılık sektörlerinde faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri, emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları hariç olmak üzere kurumlar vergisi mükellefleri

faydalanabileceklerdir.

Belirtilen şartları tam olarak taşısa dahi;

- Ücret geliri elde eden,
- Menkul sermaye iradı elde eden,
- Gayrimenkul sermaye iradı elde eden,
- Diğer kazanç ve iratları elde eden

mükellefler indirim hakkından faydalanamayacaktır.

Getirilen vergi indirimi hakkı ücret, menkul sermaye iradı ve gayrimenkul sermaye iradı elde edenler ile finans ve bankacılık sektöründe faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri ile bireysel emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları gibi toplumun büyük bir bölümünü ilgilendiren ve “vergiye uyumlu mükellef” tanımı içerisinde yer alan mükelleflere tanınmadığı için, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın eşitliği düzenleyen 10’uncu maddesine ve vergi ile ilgili hükmü düzenleyen 73’üncü maddesine adalet, eşitlik ilkeleri açısından aykırılık teşkil ettiği yönünde eleştiriler almaktadır.<sup>8</sup>

Diğer taraftan, mükellef odaklı yaklaşım gereği vergiye gönüllü uyumun artırılabilmesi için “uyumlu” olarak tanımlanan mükelleflere getirilen vergisel avantajın ne yazık ki uygulamada tüm mükellefleri kapsamadığı görülmüştür. Mükelleflerin ne kadar süredir faaliyette bulunması gerektiği yönünde Kanun’da açık bir şart bulunmayışı, nispeten yeni kurulan firmalar açısından boşluk ve belirsizlik yaratmaktadır. Örneğin, 2015 yılında kurulan ve beyannamelerini süresinde veren ve res’en, ikmalen veya idarece herhangi bir tarihyata muhatap olmayan firma 2017 yılı için bu indirimden faydalanabilecek midir? Eğer indirimden yararlanabilmek için mükellefin “uyumlu” olduğunu ispat etmesini, bir anlamda rüştünü ispat etmesini arayacaksa, bu durumda mükellefin beyannamenin verildiği yıl

---

<sup>8</sup> Erol, Ahmet (2017). Vergiye Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi. Vergi Dünyası, Yıl 36, Sayı 428.

dahil en az 5 yıl boyunca<sup>9</sup> faaliyette bulunmuş olması öncelikli koşul haline gelmektedir. Diğer bir ifade ile bu yaklaşımda 5 yıldan az bir süredir faaliyette bulunmuş bir mükellefin “uyumlu” olup olmadığının belirsiz olduğu kabul edilmekte ve indirimden yararlanmasına müsaade edilmemektedir.

Diğer bir yaklaşım ise ceza hukukundaki masumiyet karinesine benzer şekilde mükellefin doğduğu (kurulduğu) günden itibaren, şartları ihlal etmediği ve “uyumlu” kaldığı müddetçe indirimden faydalanabilmesidir.

Uygulamada genel yaklaşımın ve anlayışın ilk bahsettiğimiz şekilde “yeterlik ispat etmek” şeklinde olduğunu görmekteyiz. Ancak bu hususta Kanun’da bir açıklık bulunmadığı kanaatindeyiz.

Düzenlemenin arzu edilen amaca ulaşmasını engelleyen hususlardan birinin de mükelleflerin vergi indiriminden faydalanabilmesi için indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıl içerisinde haklarında beyana tabi vergi türleri itibarıyla ikmalen, re’sen veya idarece yapılmış bir tarhiyat bulunmaması şartı olduğunu düşünüyoruz. Çok büyük işlemler içerisinde çok küçük tutardaki tarhiyatlarının bulunması birçok mükellefi uygulama kapsamı dışında bırakmaktadır. Binlerce, milyonlarca işlem yapan ve hacim yaratan firmaların bu büyüklük içerisinde ufak hatalar yapmalarının ve tarhiyata muhatap olmalarının onların uyumluluğuna halel getirmemesi gerektiği düşüncesindeyiz. Amacın mükelleflerin gönüllü uyumunu teşvik olduğunu dikkate aldığımızda, bu konumdaki mükelleflerin hayal kırıklığına uğradığını söylemek doğru olacaktır. Kaldı ki bu şart ilgili dönemde tarhiyatın kesinleşip kesinleşmediğine bakılmaksızın hüküm ifade etmektedir.

Bu uygulamaya yönelik olarak yayımlanan 301 seri numaralı Gelir Vergisi Genel Tebliği’nde bu konuya ilişkin olarak aşağıdaki örneğe yer verilmiştir:

*“(Ç) Ltd. Şti. 2015, 2016 ve 2017 hesap dönemlerine ilişkin tüm vergi beyannamelerini kanuni süresi içerisinde vermiş ve bu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergileri kanuni süresi içerisinde ödemiştir. (Ç) Ltd. Şti. adına Ağustos 2014 vergilendirme dönemi için katma değer vergisi yönünden 2016 yılında vergi inceleme raporu düzenlenmiş ve 120.000 TL ikmalen KDV tarhiyatı yapılmıştır. Ancak, söz konusu tarhiyata karşı mükellef tarafından dava açılmış ve 13/4/2018 tarihi itibarıyla kesinleşen yargı kararıyla tarhiyat tamamen kaldırılmıştır.*

*(Ç) Ltd. Şti. hakkında yapılan ve indirimin hesaplanacağı 2017 hesap dönemine ait kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken süreden önce kesinleşmiş mahkeme kararıyla tamamen kaldırılan bu tarhiyat, diğer şartların da sağlanması kaydıyla, anılan şirketin vergi indiriminden yararlanmasına engel teşkil etmeyecektir.*

*Öte yandan (Ç) Ltd. Şti. hakkında yapılan söz konusu tarhiyatın indirimin hesaplanacağı 2017 hesap dönemine ait kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken süreden sonraki bir tarihte (örneğin 4/6/2018 tarihinde) kesinleşen yargı kararıyla tamamen kaldırılmış olması halinde 2017 hesap dönemine ait kurumlar vergisi beyannamesinin*

---

<sup>9</sup> İndirimin şartlarından bir tanesi de, indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile önceki dört takvim yılında Vergi Usul Kanunu’nun 359’uncu maddesinde sayılan fiilleri işlediği tespit edilenlerin, bu madde hükümlerinden yararlanamayacağıdır.

*verilmesi gereken tarih itibarıyla indirim şartlarını sağlayamadığından bu hesap dönemine ilişkin olarak söz konusu indirimden yararlanması mümkün bulunmamaktadır.”*

İdare ile uyuşmazlıklara karşı açılan vergi davalarının çok büyük bir çoğunluğunun mükellef lehine sonuçlanması, üzerinde önemle düşünülmesini gerekli kılmaktadır. Bu nedenle idarenin uyuşmazlıklara yol açan hukuki düzenlemelerin üzerinde durarak, bu bağlamda daha teşvik edici ve kucaklayıcı olması gerektiğini düşünmekteyiz.

Ayrıca sık sık gündeme gelen vergi aflarının da adalet ve eşitlik ilkeleriyle ters düşmekte olduğu yönünde pek çok görüş bulunmakta olup iyi niyetli mükellefleri cezalandıran bir uygulama olduğu düşünülmektedir.

### **3. Sonuç**

Vergiye uyumlu mükelleflere; Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen mükerrer 121'inci madde ile 01.01.2018 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere %5 vergi indirimini getirilmiştir.

Vergiye gönüllü uyumun sağlanabilmesi için iyi niyetle getirilen bu düzenlemenin ne yazık ki uygulamada amacına tam olarak hizmet edemediği ve mükellefleri hayal kırıklığına uğrattığını görüyoruz.

Yeni kurulan veya birkaç yıllık firmaların, “uyumlu” olarak nitelendirilip nitelendirilmeyeceğine veya indirimden faydalanabilmek için belirli bir süreyi doldurmuş olmak gibi bir yeterlik şartı olup olmadığına ilişkin bir belirsizlik olduğu kanaatindeyiz.

Öte yandan çok küçük tutarlardaki tarhiyatlar nedeniyle birçok mükellef uygulama kapsamı dışında kalmaktadır. Tarhiyat konusunda mükellefin büyüklüğüne veya işlem hacmine göre göre bir sınırlama getirilerek hükümlerin yumuşatılması şüphesiz ki daha amacına hizmet eden bir uygulama olabilir.

Getirilen vergi indirim uygulamasının daha etkin olabilmesi açısından daha geniş kitlelere hitap ederek iyi niyetli daha fazla mükellefi kapsayacak şekilde değişikliklerin yapılması gerektiğini düşünmekteyiz. Böylece ülkemizde sık sık yapılan vergi aflarının vergisini zamanında beyan eden ve ödeyen mükelleflerdeki olumsuz etkisi bir nebze ortadan kaldırılmış olacaktır.

*Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.*

## Kaynakça

- Aslan, Semih (2010). "Vergilendirme Yetkisi ve Verginin Yasallığı İlkesi" Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Azmaz, Ali Rıza (2016). Türk Vergi Sisteminde Mükellefin Hakları ve Yükümlülüklerinin Değerlendirilmesi. Yüksek Lisans Tezi İşletme Eğitimi Anabilim Dalı Gazi Üniversitesi, s.98-99.
- Erol, Ahmet (2017). Vergiye Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi. Vergi Dünyası, Yıl 36, Sayı 428.
- Gümüş, Ali (2017). Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi, Vergi Dünyası, Yıl:36, Sayı: 431, Temmuz.
- Kargı, Veli; Yüksel, Cihan. Türkiye'de Vergi Aflarının Vergi Adaleti ve Mükellefler Üzerine Etkileri. Öner, M. Yavuz. Mükellef Hakları Bağlamında Meslek Mensuplarının Rolü.
- Yurteri, İsmet. Mükellef Hakları Yönünden Türkiye'de Vergileme Süreci.
- 6.7.1995 tarih, E. 1995/4, K. 1995/28 Sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı
- 6824 Sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun
- 301 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği
- Türkiye Büyük Millet Meclisi Sıra Sayısı:456 , 2/1585 Esas Numaralı Teklifin Genel Gereğesi